VEKKO!

F 02 1520069

Etsi ilvekset

Vekkulin eläintarhasta voit lukea vähän ilveksestä: miltä se näyttää ja kuinka elelee. Tässä kuvassa tirkistelee useampiakin ilveksiä. Montako niitä on ja missä ne ovat?
(Oikea vastaus sivulla 30.)

VEKKULIN SEIKKAILUT

UINTIRETKI

Viuh! Riipppakoivun oksat keinahtivat. Vekkuli ja Venla juoksivat hurjasti kilpaa puiston puissa. Vekkuli johti hyvän aikaa, mutta juuri koivussa pyörätelineitten luona Venla heittäytyi parhaaseen Tarzanin tyyliin veljensä ohi. He seisahtuivat puuskuttamaan kioskin yläpuolelle.

— Minä voitan sinut paluumatkalla, uhkaili Vekkuli. Venla virnisti iloisesti.

— Ainahan sitä yrittää voi! se huudahti ja otti pitkän loikan seuraavaan puuhun.

Parvi linnunpoikia, jotka olivat vasta oppineet lentämään, räpisteli pelästyneenä syrjään, kun oravat painuivat taas ohitse. Venlalla oli muutaman metrin etumatka, kun sen ote äkkiä heltisi, ja se putosi. Venla oli juuri riippakoivussa pyörätelineitten luona, mutta sillä oli onnea. Se putosi suoraan polkupyörän koriin, joka oli täynnä pehmeitä vaatteita ja lankakeriä. Vekkuli näki sisarensa katoavan lankoihin ja seisottui.

Alhaalla näkyivät vain Venlan takakoivet ja häntä pilkistävän korista esiin. Venla sätkytteli hurjasti muttei näyttänyt pääsevän irti. Vekkuli hyppäsi koriin nähdäkseen, voisiko olla miksikään avuksi.

— Auta minua, Venla vikisi lankaröykkiöstä. Minä olen juuttunut tänne kiinni!

Vekkuli meni vetämään sisarensa takakäpälistä. Mutta ei siitä sen enempää hyötyä ollut kuin että se itse vajosi sekaan ja sai lankoja sekä varpaisiinsa että häntäänsä.

— Aijai! sanoi Venla, joka juuri sai kuononsa esiin. Nyt me ollaan kiipelissä kumpainenkin.

— Jos otetaan yksi lanka kerrallaan, niin eiköhän tästä selvitä, Vekkuli sanoi rauhallisesti.

— Hiljaa, joku tulee! Venla sanoi äkkiä. Ryömitään tämän kankaanpalan alle piiloon.

Kaksi tyttöä tuli kävellen pitkin puistokäytävää. Ne juttelivat ja nauroivat.

— Kylläpä rupeaa olemaan kuuma, sanoi toinen, jonka nimi oli Laura. Onni että tuli uimapuvut mukaan, Sini! Nyt poljetaankin rannalle ja kastaudutaan.

Venla ja Vekkuli tunsivat nytkähdyksen, sitten kori rupesi tärisemään. Oltiin matkalla rannalle!

— Kuule, tämä on oikeastaan aika jännää, Venla kuiskasi Vekkulille. Mutta meidän täytyy selvitä näistä langoista irti ennenkuin päästään perille.

Pian Vekkuli ja Venla tunsivat vieraan, jännittävän tuoksun. Se oli merilevän tuoksua. Ne kuulivat lokkien kiljumista ja aaltojen kohinaa. Äkkiä polkupyörä pysähtyi. Pienet salamatkustajat ryömivät pyyhkeen taakse.

— Äh, katso kuinka minun kutimeni on sotkeutunut, Sini sanoi harmissaan. Kuinka se on voinutkin noin takkuun mennä?

Hän näytti puolivalmista puseroaan Lauralle. Silloin Vekkuli ja Venla käyttivät tilaisuutta hyväkseen ja luikahtivat korista pienen muurin taa. Samassa Sini sieppasi pyyhkeen ja uimapuvun, ja tytöt lähtivät kohti rantaa.

Vekkuli huomasi juuri herrasmiehen, joka riisui sandaaleitaan. Se sai loistavan aatteen. Ne olivat nimittäin sellaiset kevyet muoviset pohjat, joissa oli vain yksi remmi varpaitten yli. Mies käveli vettä kohti.

— Noita sinä et nyt vähään aikaan tarvitse, Vekkuli sanoi päättäväisesti, tarttui remmeihin ja veti sandaalit perässään rannan poikki.

— Oravan pitää uskaltaa, ja joskus täytyy olla ensimmäisenäkin, sanoi Vekkuli, sulki silmänsä ja kahlasi veteen.

— Katso, minä ratsastan lainelaudalla! kuului Vekkulin iloinen kiljaisu hetkisen kuluttua.

Totta vie, eikös sen ollutkin onnistunut istahtaa sandaalin päälle. Sen takaa tuli kohisten aalto.

Venla huusi, mutta seuraavana hetkenä vesi oli jo huuhtonut Vekkulin mennessään. Ei mitään Vekkulia. Venla säikähti. Mutta sitten se näki, kuinka veljen pää pulpahti vedestä esiin.

— Häntäni, häntäni! muuta se ei kyennyt huutamaan.

Venla tuijotti. Vekkulin hännässä istui kiinni kamala hirviö, jolla oli hirmuiset kynnet ja kapeitten tappien päässä pienet silmät. Rannalla istui kalalokki; se nauroi Vekkulille. Mutta sitten se nousi siivilleen, sukelsi alas ja tarrasi rapuun — sillä rapuhan siellä roikkui Vekkulin hännässä. Rapu säikähti ja hellitti otteensa, ja Vekkuli pääsi eroon kiusanhengestään. Vaikka häntään sattui kyllä jatkuvasti.

Mutta Vekkuli oli hanakka oppimaan lainelautailua ja unohti säryn nopeasti. Pian se jo osasikin lautailla oikein mukavasti.

Mutta sitten se aallon harjalla tasapainoillessaan huomasi sedän, joka omisti sandaalit. Setä kulki pitkin rantaa ja etsi jotakin. Sandaalejapa tietenkin!

Vekkuli hyppäsi pois kesken vauhdin, ja sandaali keikahteli rantaa kohti. Vekkuli ui Venlan luo; sisar leikki toisella sandaalilla vähän etäämpänä.

— Pökkää sandaali matkoihinsa, Vekkuli kuiskasi ja nyökkäsi kohti miestä, joka kulki edes takaisin rannalla. Setä tarvitsee sandaaleitaan!

Venla käsitti oitis ja päästi sandaalin menemään. Seuravana hetkenä se tuli ajatelleeksi Lauraa ja Siniä.

— Nyt tuli kiiru! Ajattele jos ne tytöt pääsevät meiltä karkuun!

Vekkulilta ja Venlalta oli ajan kuluminen tykkänään unohtunut. Ne eivät tienneet kuinka pit-

kään olivat olleet rannalla, ja kun on hauskaa, aika kuluu siivillä. Nyt ne riensivät takaisin polkupyörille. Mutta voi voi, kun kävikin kehnosti! Ne tulivat parahiksi nähdäkseen, kuinka tytöt hyppäsivät pyöriensä satulaan ja polkivat tiehensä! Mikäs nyt neuvoksi?

— Ei muuta kuin kävellen kotiin, Venla sanoi masentuneena.

— Ei me jakseta sinne asti ikinä, valitti Vekkuli.

Mutta kotiin päin ne joka tapauksessa lähtivät yrittämään. Ja onnea niillä oli matkassa, sillä lähimmän tienmutkan takaa tuli traktori ja veti perävaunua perässään. Se kulki niin sopivan hitaasti, että ne pääsivät loikkaamaan vaunuun. Huhhuh kun siellä vain oli likaista! Traktorin ajaja oli varmaan ollut liikkeellä hiilisäkkejä kuormanaan, siltä näytti.

Kuomun raosta Vekkuli ja Venla näkivät, minne oltiin matkalla. Oikeaan suuntaan, kiitos ja ylistys!

Ne olivat koko lailla näännyksissään nyt, mutta niiden oli pidettävä varansa, etteivät ajaneet liian kauaksi.

Kun ne lopulta näkivät puistonsa, ne ottivat valtavan loikan ja päätyivät koko lailla kolhiutuneina tien poskeen.

— Huh! Olipa retkeä kerrakseen! sanoi Vekkuli päästyään jaloilleen jälleen. Tipalla oli monta kertaa!

Silloin Kaisa Kaniini loikki siitä sivu.

— Missäs te olette olleet koko päivän? se kysyi uteliaana.

— Me olemme olleet uimassa merenrannalla, Vekkuli kerskaili. Meressä on paljon parempi kylpeä kuin meidän pienessä lammessa!

— Ai jaa, Kaisa sanoi hämmästyneenä. Sitä minä en kyllä käsitä. Lammessa nimittäin tulee puhtaaksi ja hienoksi. Enkä minä muistaakseni ole iki maailmassa nähnyt teitä takkuisempina ja likaisempina kuin nyt!

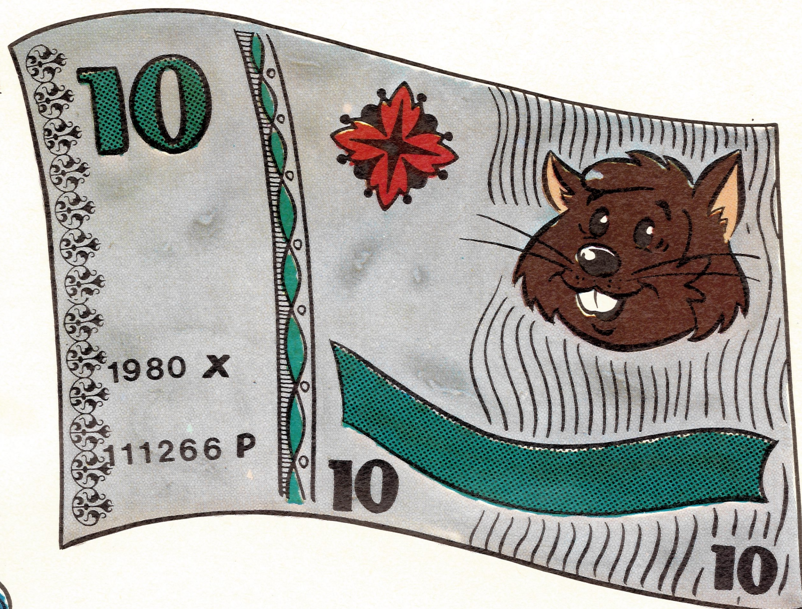
Vekkuli ja Venla katsoivat toisiaan. Eivätkä ne voineet olla nauramatta. Ne olivat kuin nokikolareita kumpikin!

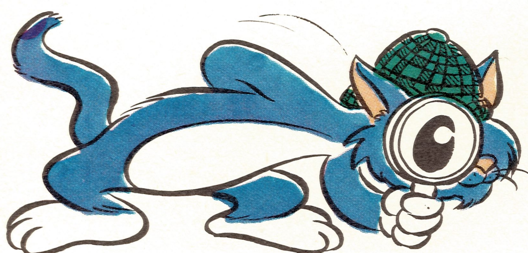
— Oikeassa olet, Kaisa, Vekkuli sanoi. Lampi on paras. Tuletko mukaan uimaan?

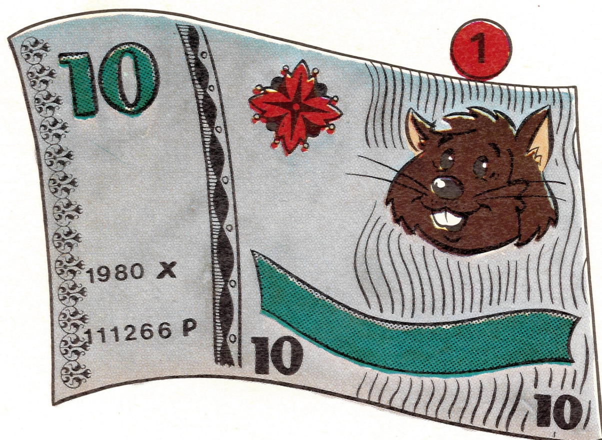

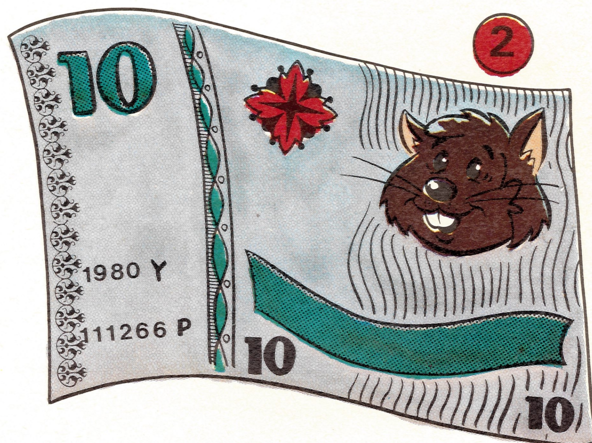
vääränrahantekijä

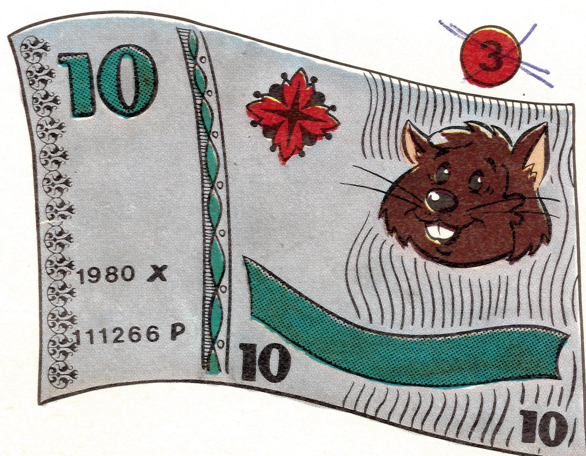
Vääränrahantekijöitä on ollut työn touhussa. Ovat painaneet koko joukon seteleitä, joita onkin osattava varoa, kun ne ovat arvottomia. Aito seteli on tuon ison setelin näköinen. Muista seteleistä kolme on väärennettyä ja yksi aito. Mikä niistä on se aito? (Oikean vastauksen voit tarkistaa sivulta 30.)

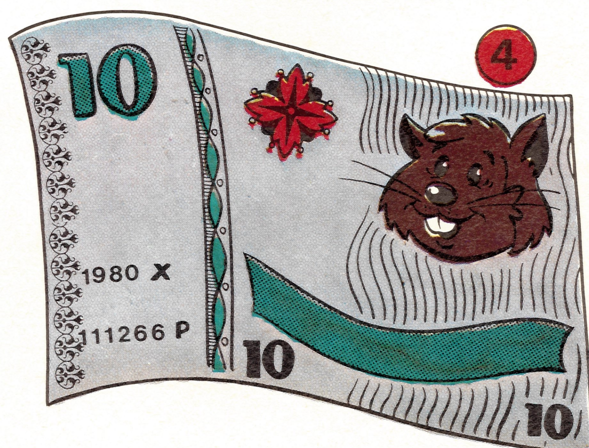

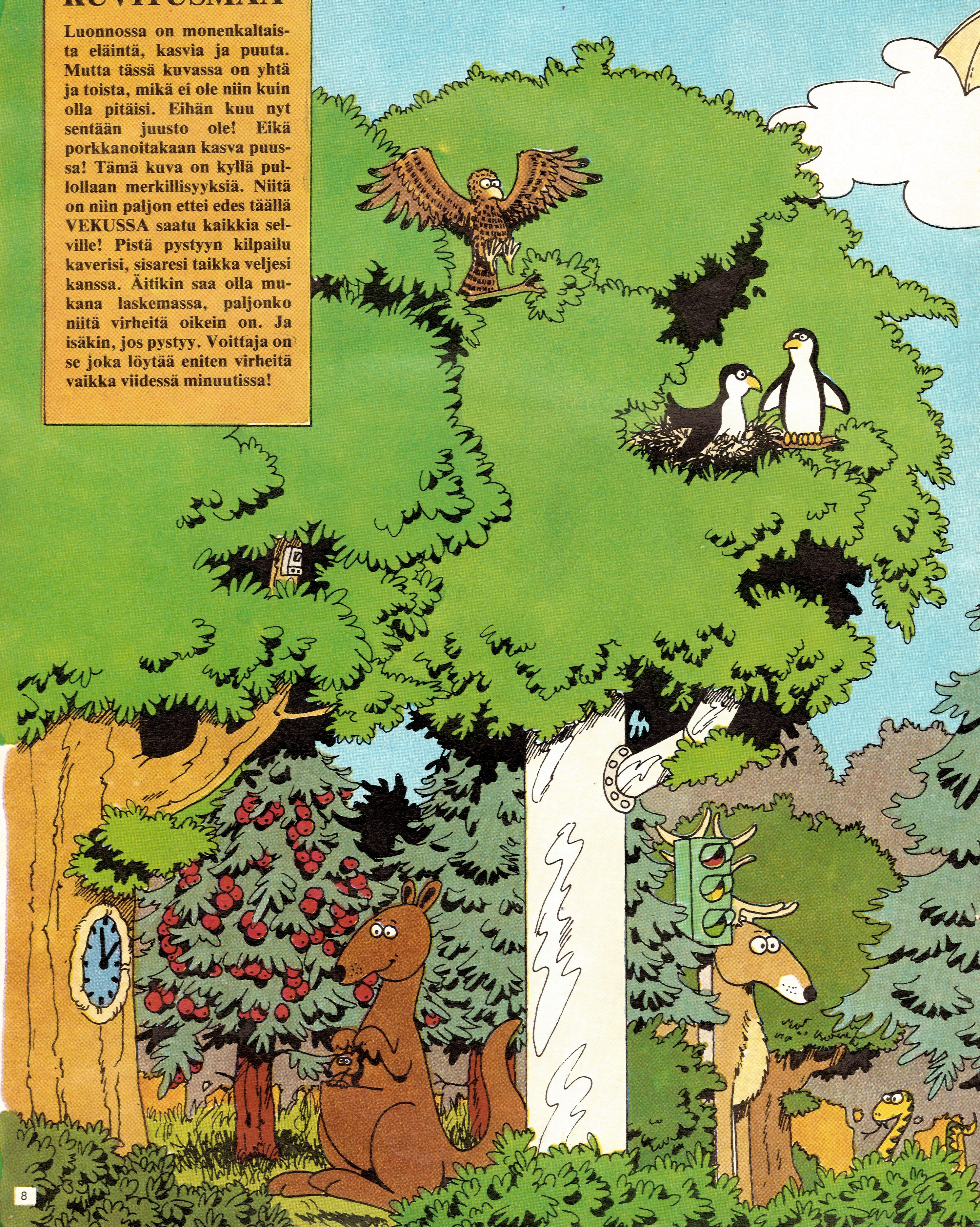
KOULUTIE

Koulun kello soi, ja olisi päästävä kiireesti kouluun, tuonne tuon pöllön tykö. Jos törmäät matkalla tuon viereisen kuvan näköiseen liikennemerkkiin, et saisi kulkea siitä. Koeta löytää oikea tie. (Ratkaisu on sivulla 30…)

MIELI-KUVITUSMAA

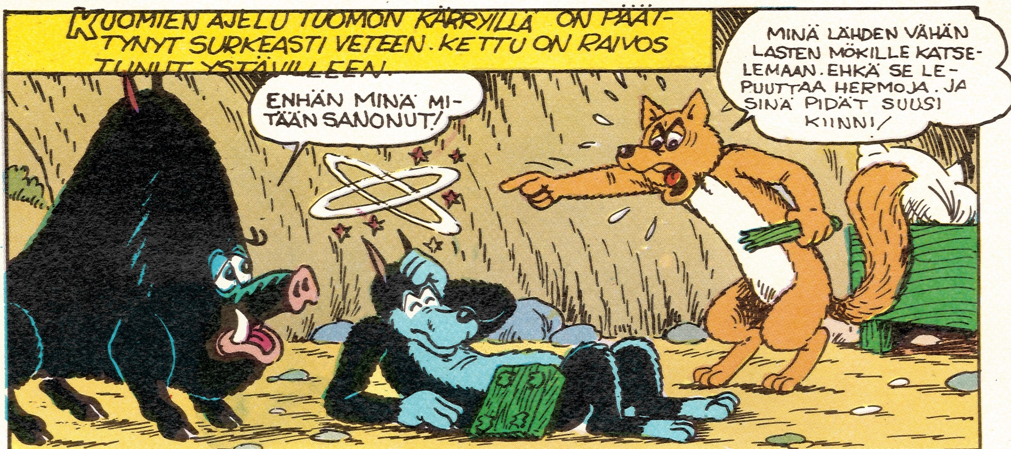
Luonnossa on monenkaltaista eläintä, kasvia ja puuta. Mutta tässä kuvassa on yhtä ja toista, mikä ei ole niin kuin olla pitäisi. Eihän kuu nyt sentään juusto ole! Eikä porkkanoitakaan kasva puussa! Tämä kuva on kyllä pullollaan merkillisyyksiä. Niitä on niin paljon ettei edes täällä VEKUSSA saatu kaikkia selville! Pistä pystyyn kilpailu kaverisi, sisaresi taikka veljesi kanssa. Äitikin saa olla mukana laskemassa, paljonko niitä virheitä oikein on. Ja isäkin, jos pystyy. Voittaja on se joka löytää eniten virheitä vaikka viidessä minuutissa!

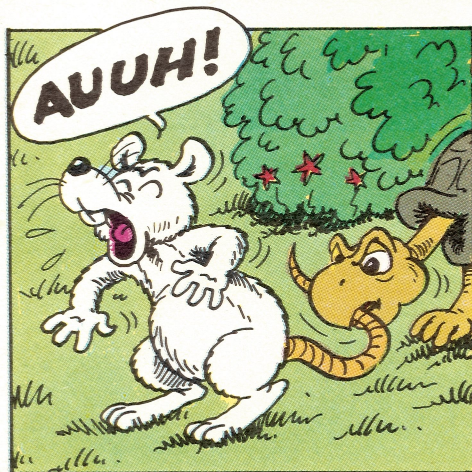
TUOMO JA TIINA

© Edition originale française: Editions Fleurus Paris
Teksti ja piirrokset: J. L. Pesch, suomennos: Soile Kaukoranta

?
KUKAS TE OLETTE ?

MIKÄ KUMMA OTUS SIIHEN TUPSAHTI ?
MINÄ OLEN KIELO JA ASUN TUOLLA MÖKISSÄ.

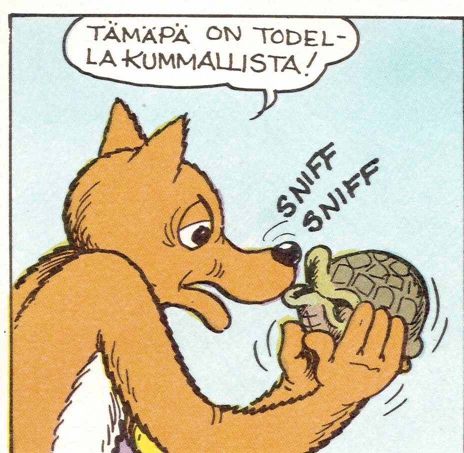

TUO HASSU OTUS ON VARMAAN PENSKOJEN. MINÄPÄ VIENKIN SEN KUOMILLE KATSOTTAVAKSI.

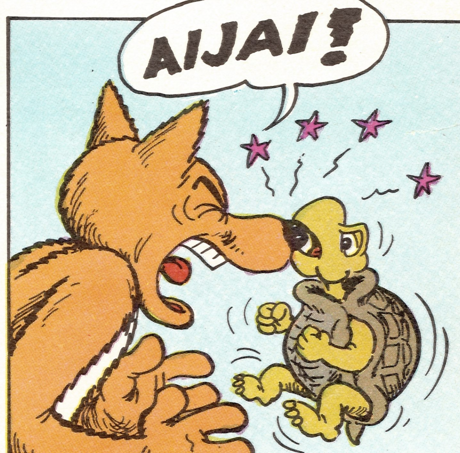

KUULE, SINÄ KUN OLET UUSI... SINULLE EI EHKÄ OLE KERROTTU KUOMISTA ?
VALMASTI ON.

KUOMAT OVAT NELJÄ HILVEÄN LUMAA, TYHMÄÄ JA ILKEÄÄ OTUSTA.
VAI SILLÄ LAILLA ?

NO NIIN, MINÄ OLEN KETTU !
!

HEI ! NYT SILLÄ EI OLE PÄÄTÄ !

TÄMÄPÄ ON TODELLA KUMMALLISTA !
SNIFF SNIFF

AIJAI !

EN SANOKAAN KUOMILLE MITÄÄN. TOIVOTTAVASTI TÄMÄ PUREE NIITÄKIN NENÄÄN.

SUSI-KUOMA ON TOINTUNUT JA LÄHTENYT ETSISKELEMÄÄN KETTUA. SE KIHISEE KIUKUSTA.
MINÄ NÄYTÄN KETULLE, MITÄ TAPAHTUU KUN EN VIELÄ OLE EDES SUUTUKSISSANI !

HAA! SIINÄHÄN SINÄ OLET!
!

HÖM... HÄN EI NÄYTÄ SOPUISALTA. PARAS OTTAA JALAT ALLEEN.

HAA! YRITÄT KARKUUN, VAI!
OLIN JO UNOHTANUT PIENEN ERIMIELISYYTEMME.

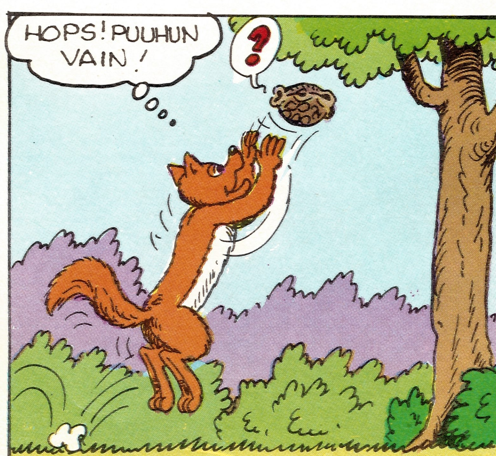

PELKURI!
HÄN EI SAA VIEDÄ MINULTA TÄTÄ OTUSTA!

MINUN TÄYTYY PIILOTTAA SE...

MUTTA JOS PISTÄN SEN PENSAASEEN, NIIN SE LUIKKII KARKUUN...

SAINPA AATTEEN. MINULLA ON PIENI ETUMATKA...

HÄN EI NÄE MINUA. NYT ON SOPIVA HETKI.

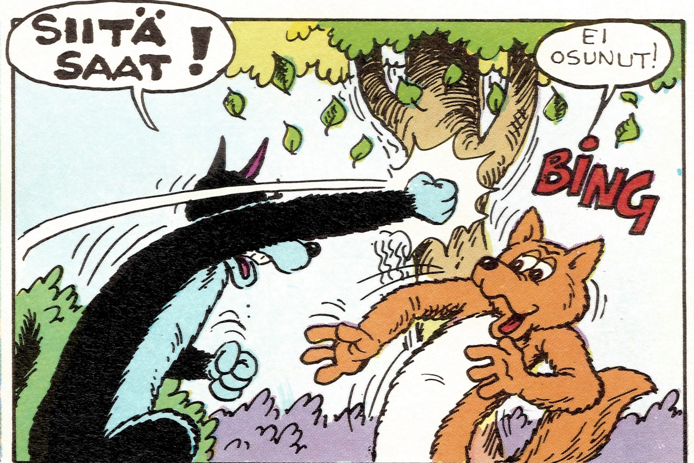

HOPS! PUUHUN VAIN!
?

NÄILLÄ KUOMILLA ON OMITUISET LEIKIT!

HAA! SIINÄ SINÄ OLETKIN!
NO NIINPÄ OLEN!

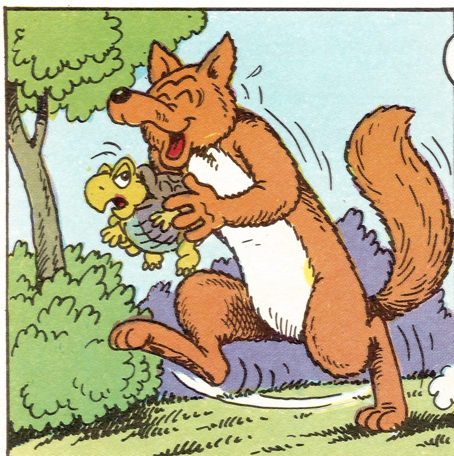

MITÄ SINÄ ÄSKEN KANNISKELIT?
MINÄKÖ? EN MITÄÄN!

JA VIELÄ VALEHTELETKIN!

SIITÄ SAAT!
EI OSUNUT!
BING

KLONK!
TOC

TUO ON KAI SUSI, ELLEN ELEHDY!

JA KUITENKIN MINÄ OSUIN SIIHEN. TAINNOKSISSA SEN PITÄISI OLLA MOISESTA ISKUSTA.

KUINKA KUMMASSA SE ONNISTUI ISKEMÄÄN MINUA? EN NÄHNYT MITÄÄN.

JATKUU SIVULLA 79 →

TEHDÄÄN AKVAARIO

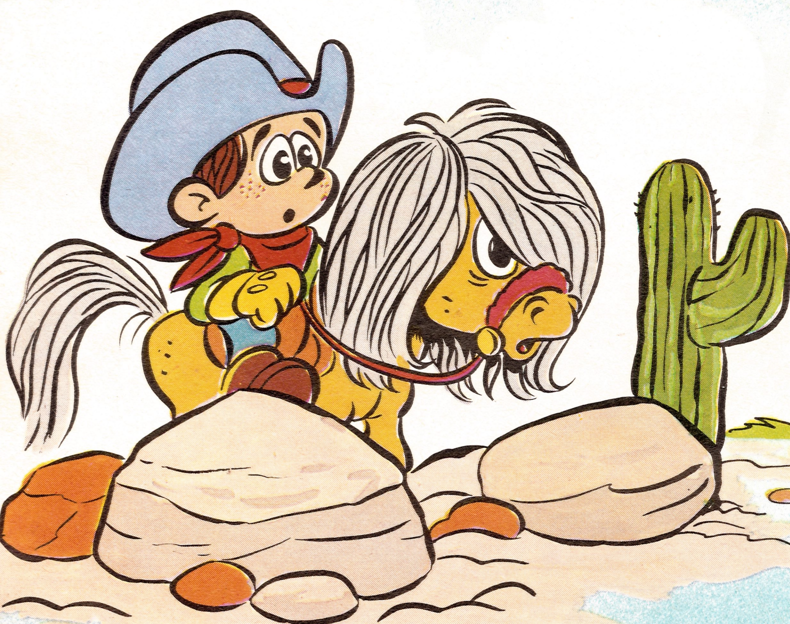

Tässä itse tekemässäsi akvaariossa uiskentelee mitä merkillisimpiä kaloja, ja mikä parasta niitä ei ikinä tarvitse vaivautua ruokkimaan! Tarvitset suuren kannellisen lasipurkin, vähän ompelulankaa, liimaa, sakset ja ohutta kartonkia.

Sivele liimaa purkin pohjaan, sinne sisäpuolelle. Ripottele hiukan hiekkaa, ja saat hienon hiekkapohjan. Voit panna pohjalle pienen kivenkin, ja pari pikkuruista näkinkenkääkin, jos tahdot.
Jos haluat akvaarioon kasveja, voit ottaa vähän vihreätä tai ruskeata pörröistä lankaa. Voit panna kuivaa levää tai sammaltakin pieninä palasina. Kiinnitä kaikki lujasti pohjaan kiinni liimalla.
Kalat voi leikata lehdestä tai piirtää itse, joko mallin mukaan tai ihan omia. Kampela tai rapu joutaa makaamaan pohjalla, mutta muiden kalojen kuuluu ''uida''. Kiinnitä joka kalaan pätkä ompelulankaa ja teippaa langan toinen pää lujasti kannen sisäpintaan. Leikkaa langat eripituisiksi, jotteivät kalat törmäile toisiinsa. Niiden kuuluisi riippua vapaasti eikä mielellään törmäillä kasveihinkaan. Kun vähän tönäiset varovasti purkkia, kalat liikkuvat.

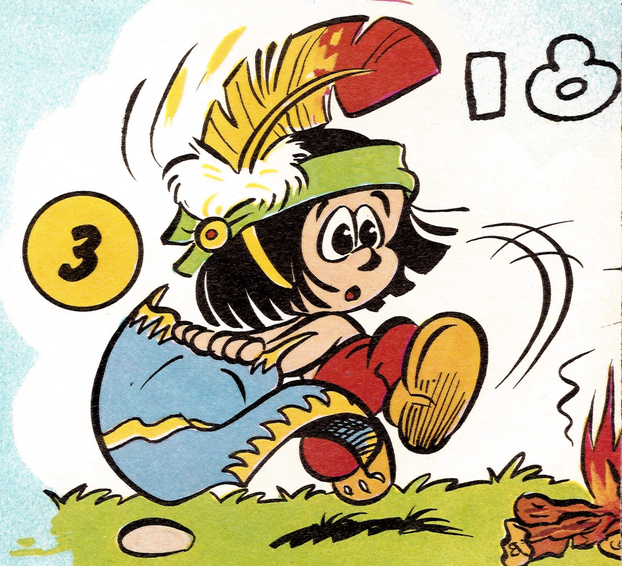
Ja muistakin olla panematta vettä purkkiin!

SAVUJUTTUA

OSAATKO TULKITA SAVUMERKKEJÄ? AUKEAMAN ALAREU[...]
OLISI OTETTAVA SELVILLE SAVUMERKKIEN SISÄLTÄM[...]
INTIAANIPOIKIEN NIMETKIN.

RATKAISUA VOIT HALUTESSASI TARKISTAA SIVULTA 30.

Sequencc
4
5
ASSA ON MERKKIEN AVAIN.
SANOMA. SAMALLA SELVIÄVÄT
Q R S T U V W X Y Z Å Ä Ö

VEKKULIN KEITTIÖSTÄ

KERMATORVET

Toisinaan puiston halki marssii soittokunta. Kun olin pieni, pidin erityisesti torvista. Luulin jopa, että jäätelötötterötkin olivat jonkunlaisia torvia. Siksi kutsuin äidinkin kermatäytteisiä tötteröitä torviksi.

Nyt annan sinulle meidän äidin kermatorvien ohjeet. Tästä annoksesta tule yleensä 16 tötteröä.

Tötteröihin tarvitset tätä:

2 munaa
1 1/2 desilitraa pölysokeria
1 1/2 desilitraa vehnäjauhoja
hiukan voita ja jauhoja paistopelleille
Täytteeseen tarvitset:
2 desilitraa kuohukermaa
mansikkahilloa tai vielä mieluummin tuoreita marjoja

Tee näin:

1. Voitele hyvin neljä peltiä ja ripottele niille hiukan jauhoja.
2. Piirrä jauhoon teevadin kokoisia ympyröitä.
3. Vatkaa munat ja sokeri ja lisää sitten sekaan jauhot.
4. Levitä taikina ohuesti pelleille piirrettyjen ympyröiden sisään.
5. Paista kakkusia neljä minuuttia 225-asteisessa uunilämmössä.
6. Kun kakkuset ovat hiukan jäähtynet, irrota ne pelliltä, älä anna niiden kuitenkaan jäähtyä liikaa. Pyöräytä nopeasti kukin kakkunen tötteröksi. (Jos kakkunen ehtii jäähtyä liikaa, se särkyy, mutta silloin pellin voi laittaa vielä hetkeksi uuniin. Silloin leivonnainen pehmiää taas taipuisaksi.)
7. Aseta tötteröt lasiin jäähtymään. Niin ne säilyttävät muotonsa.
8. Vatkaa kerma ja pane sitä kunnon annos jokaiseen tötteröön. Huipulle hilloa tai tuoreita mansikoita.

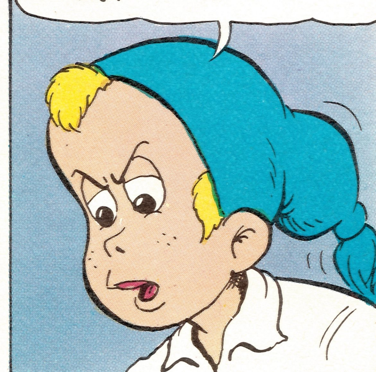
Minä pidän sitten hurjasti kermavaahdosta! Luulen että voisin syödä sitä sekä aamiaiseksi että päivälliseksi vaikka joka ikinen päivä! Onnea vain kermatorvillesi!

Vekkuli!

TUOMO ON JO PALANNUT MÖKILLE RATTAITTEN KANSSA.
SINÄPÄ VIIVYIT KAUAN. ALOIN JO HUOLESTUA.
KUOMAT OLIVAT AJANEET SEN LAMPEEN. SEN YLÖSSAAMISEEN MENI AIKAA.

NO, MITEN UUSI YSTÄVÄMME JAKSAA?
SE VARMAAN TASSUTTELEE TUOLLA PÄIN.

KAS! MISSÄ SE OIKEIN ON?

ELÄIMET OVAT MERKILLISEN NÄKÖISIÄ. NYT ON TAPAHTUNUT JOTAIN.

MISTÄ ON KYSYMYS?
RAIMON HYVÄKÄS TEKI KIELOLLE KIUSAA, JA SE LÄKSI KÄVELEMÄÄN TUOHON SUUNTAAN.

MINUN SYYTÄNI SE ON. MINUN ON TEHTÄVÄ JOTAIN HÄNEN LÖYTÄMISEKSEEN.
TULE MINUN MUKAANI. MENEMME YHDESSÄ ETSIMÄÄN.

TÄÄLTÄ YLHÄÄLTÄ HAVAITSEN HÄNET HELPOSTI.

HEI! RAIMO-ROTTA LÄKSI TUONNE PÄIN. SE NÄYTTÄÄ SEURAAVAN TSIRP-TSIRPIÄ.
KILPIKONNA EI LIIKU KOVIN NOPEASTI. EI SE VARMAAN OLE KOVIN KAUKANA.

ELLEIVÄT KUOMAT SITTEN... KOMENNA ELÄIMET SISÄÄN, TIINA. MINÄ LÄHDEN ETSIMÄÄN KIELOA HARMON KANSSA.

KUNPA HÄNELLE EI OLISI SATTUNUT MITÄÄN!

JÄKKIÄ...
KETTU JA KIELO!

KETTU ON TULOSSA JA SILLÄ ON KIELO!
!

SEIS! TÄSTÄ EI MENNÄ!
!

JA SINÄKÖ KUVITTELET ESTÄVÄSI MINUA?
NIIN JUURI.
SINÄKÖ YKSIN?
NIIN, MINÄ YKSIN.

HAHAHAA! HYVÄ VITSI!

JA MITÄ AIOT TEHDÄ? JOS SAAN KYSYÄ?

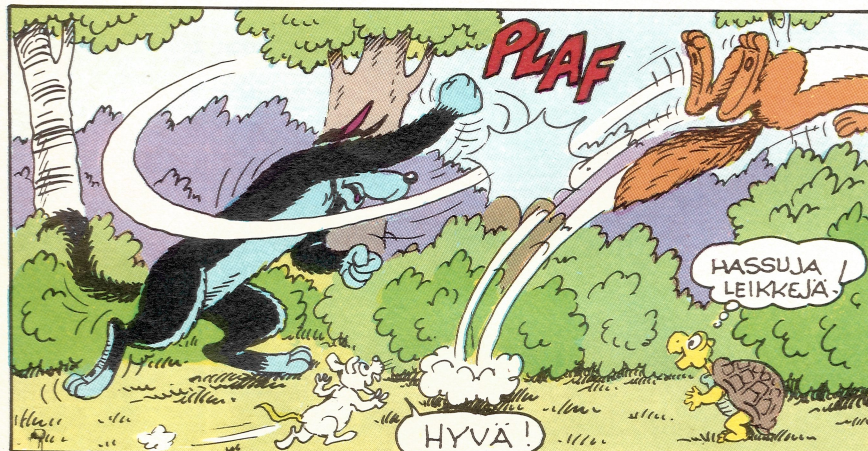

OHO! NYT TULEE SUSIKIN! SE SEURAA KETUN JÄLKIÄ.

MITÄS TÄÄLLÄ PUUHAILLAAN?
AI, SINÄKÖ SIINÄ? AJATTELES, TÄMÄ ROTTA KUVITTELEE PIDÄTTELEVÄNSÄ MINUA! EIKÖ OLEKIN HASSUA? HIHHIH!
!

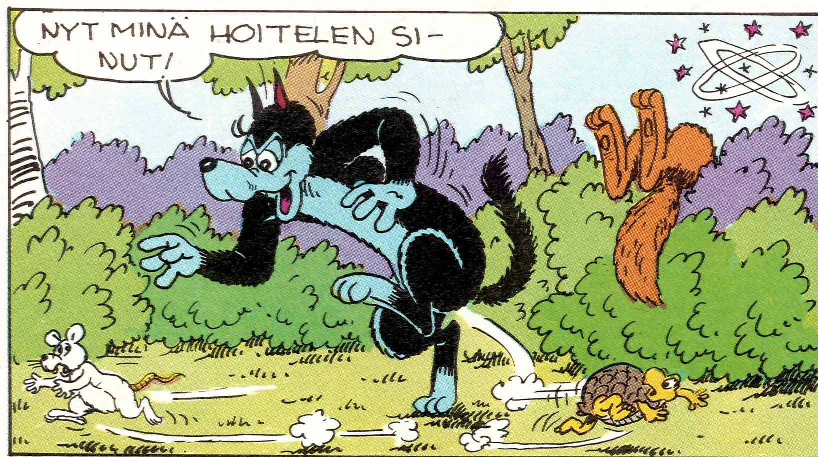

OLEN TULOSSA LUOLALTA JA TOISET KERTOIVAT ETTÄ SINULLA OLI OMITUINEN OTUS.
TUOTA...NIIN, TÄMÄ...

TUOTAKO SINÄ ÄS-KEN PIILOTTELIT ?
ÖÖÖ... NIIN, MUTTA EI TÄ-TÄ VOI SYÖDÄ !
KOP KOP KOP

MUTTA TUON ROTAN KAI VOISI ?
HEI, MUTTA SEHÄN ON TOTTA !

PLAF
HASSUJA LEIKKEJÄ !
HYVÄ !

NOIN ! NYT OLEMME SUJUT ! TÄLLÄ KERTAA MINÄ OLINKIN NOPEAMPI EI KETTU MIKÄÄN HAKA OLEKAAN NYRKKEILYSSÄ !
LÄPS LÄPS LÄPS

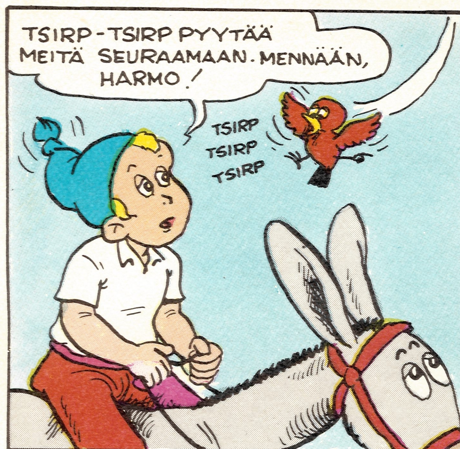

NYT MINÄ HOITELEN SI-NUT !

ET SINÄ MINULTA KAR-KAA !
TOIVOTTAVASTI SENTÄÄN !

MINUN ON VOITETTAVA AIKAA ETTÄ KIELO SAISI VÄHÄN ETUMATKAA.

MIKÄ ONNI ! TUOMO TU-LEE TUOLTA ! MENENKIN HÄNTÄ VAS-TAAN.

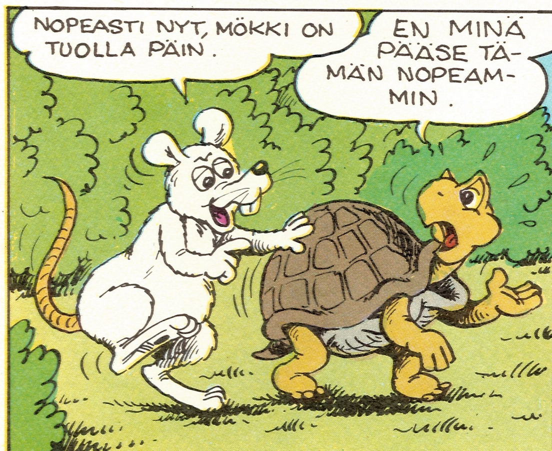

PIDÄ PINTASI, RAIMO ! TUOMO ON TULOSSA !

TSIRP-TSIRP PYYTÄÄ MEITÄ SEURAAMAAN. MENNÄÄN, HARMO!
TSIRP TSIRP TSIRP

KAS KAS, KAS KAS, SUSI-KUOMA! MITÄ SINÄ TÄÄLLÄ TEET?
HÖÖ...

...MINÄ VAIN LEIKIN KAIKESSA RAUHASSA KETTU-KUOMANI KANSSA...
SILTÄ NÄYTTÄÄ.

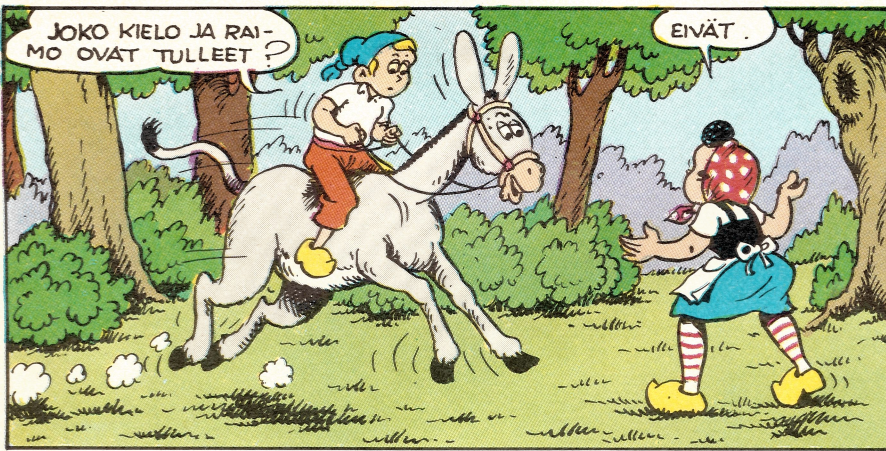

RAIMO KÄYTTÄÄ TILAISUUTTA HYVÄKSEEN JA JUOKSEE KIELON KIINNI.
PELASTUIMME!

NOPEASTI NYT, MÖKKI ON TUOLLA PÄIN.
EN MINÄ PÄÄSE TÄMÄN NOPEAMMIN.

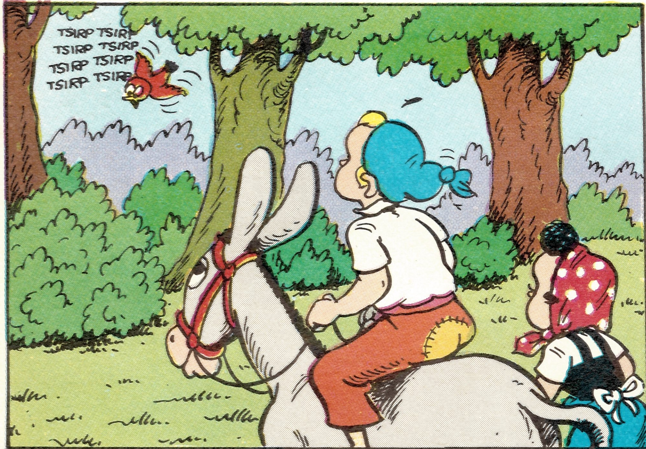

ANNAN SINULLE HYVÄN NEUVON: KERÄÄ KUOMASI, JA MENKÄÄ LEIKKIMÄÄN KAIKESSA RAUHASSA LUOLANNE LIEPEILLE.
HYVÄ ON...

TULEHAN, MENNÄÄN LUOLALLE LEIKKIMÄÄN.
HUOMASITKO? ROTTA LUULI PIDÄTTELEVÄNSÄ MINUA, HIH HIH HIH!

TSIRP-TSIRP TUNTUU KERTOVAN, ETTÄ KIELO ON LÖYTYNYT.
TSIRP TSIRP TSIRP

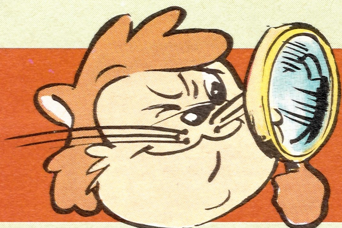

RAIMO ON OSOITTANUT SUURTA ROHKEUTTA JA NYT SE JA KIELO OVAT SOPINEET RIITANSA. KIELON ENSIMMÄINEN PÄIVÄ MÖKILLÄ ALKOI HIUKAN ONNETTOMASTI KELMIKUOMIEN VUOKSI. TOIVOTAAN, ETTÄ SEURAAVAT PÄIVÄT OVAT RAUHALLISEMPIA, MUTTA KUOMIEN KANSSA EI VOI KOSKAAN VARMAAN TIETÄÄ...

J. L. Pesch

TÄMÄN JAKSON LOPPU

Etsi Virheet!

Nämä kaksi kuvaa tosin näyttävät samanlaisilta, mutta ollaanpa tarkkoina! Alakuvassa on koko joukko virheitä! Koeta löytää ne vertaamalla yläkuvaan!
(Ratkaisu kaiken varalta sivulla 30…)

MIKSI HAMMASTA SÄRKEE?

ONKO SINUN HAMMASTASI JO ENNÄTTÄNYT SÄRKEÄ? HULLUA MUUTEN, ETTÄ HAMPAASEEN VOI SATTUA VAIKKA SE ON NIIN KOVAA AINETTA ...

SE JOHTUU SIITÄ, ETTÄ HAMMAS ELÄÄ. EIKÄ SE OLE SISÄLTÄ KOVA. SIELLÄ SISÄLLÄ ON PIENIÄ, OHKAISIA LANKOJA, HERMOJA NIMELTÄÄN. HERMOT OVAT YHTEYDESSÄ AIVOIHIN SAAKKA. JOS JOTAKIN OSUU HERMOON, SE LÄHETTÄÄ SALAMANNOPEAN VIESTIN AIVOIHIN. KUN VIESTI SAAPUU AIVOIHIN, TIEDÄMME ETTÄ HAMMASTA SÄRKEE.

TÄMMÖISELTÄ SE HAMMAS SISÄLTÄ NÄYTTÄÄ:

KAIKKEIN ULOIMPANA ON KOVA HAMMASKIILLE. SE SIELLÄ SUUSSA KOMEILEE, JOS KATSOT HAMPAITASI PEILISTÄ.

KIILLE SUOJAA MUUTA HAMMASTA. KIILTEEN ALLA ON IKÄÄNKUIN LUUTA. SITÄ SANOTAANKIN HAMMASLUUKSI.

SISINNÄ HAMPAASSA ON PEHMEÄ ALUE, JOLLA ON NIMENÄ PULPA. SIIHEN TULEVAT JUURIKANAVIEN KAUTTA VERISUONET. HAMPAAT SAAVAT RAVINTONSA SITÄ KAUTTA. SIELLÄ OVAT HERMOTKIN.

JOLLEI HAMPAITA PIDÄ PUHTAINA, NIIHIN VOI TULLA REIKIÄ. JOS REIKÄ KASVAA ISOKSI, SIIHEN VOI JOUTUA ESIMERKIKSI RUOANMURUSIA, JOTKA PAINAVAT HERMOA. SILLOIN HAMMASTA SÄRKEE.

EI OLE HYVÄ PITÄÄ HAMPAITA REIKÄISINÄ. PAITSI ETTÄ HAMPAASEEN SATTUU, REIÄN KAUTTA VOI RUUMIISEEN JOUTUA VAHINGOLLISIA BAKTEEREJA SEN TAKIA REIÄT TÄYTYY KÄYDÄ PAIKKUUTTAMASSA HAMMASLÄÄKÄRILLÄ.
MUTTA PARAS ON KUN EI HANKI REIKIÄ HAMPAISIIN ENSINKÄÄN. NIITÄ EI KOVINKAAN HELPOSTI SAA, JOS MUISTAA AINA PITÄÄ HAMPAANSA HYVIN PUHTAINA.

PIENTÄ PUUHAA

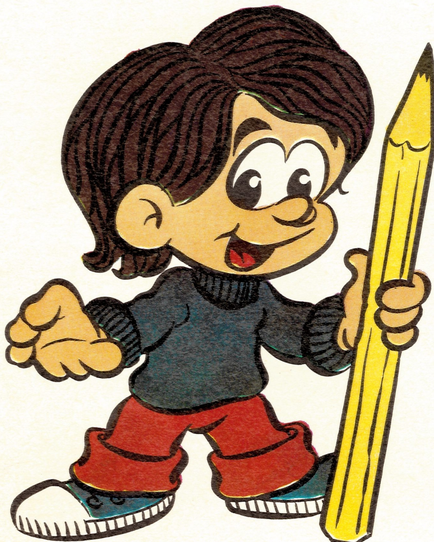
OIKEAT VASTAUKSET SIVULLA 30

AUTTAISITKO NUOREN SUKELTAJAN TAKAISIN PINTAAN NOIDEN MERITÄHTIEN LOMITSE?

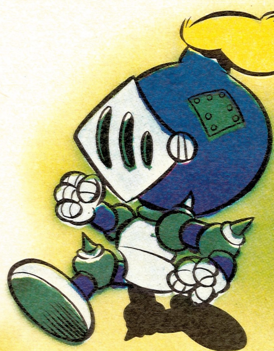

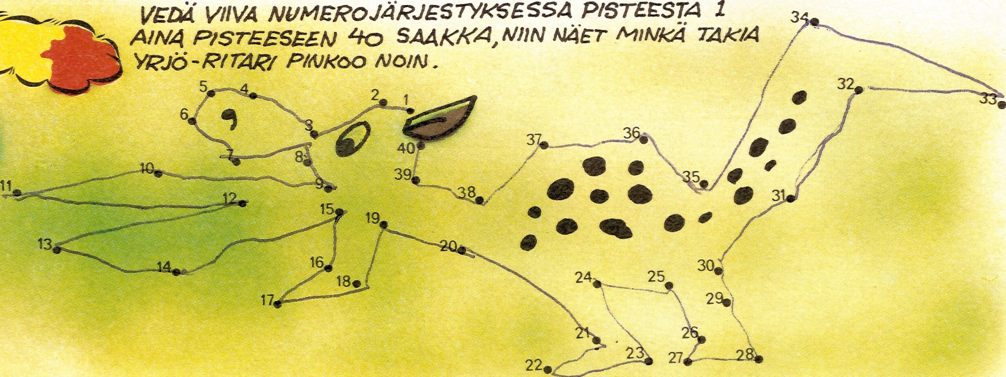
VARJOSTA LYIJYKYNÄLLÄ NE ALUEET, JOISSA ON PISTE, NIIN SAAT SELVILLE, MITÄ KUVA ESITTÄÄ.

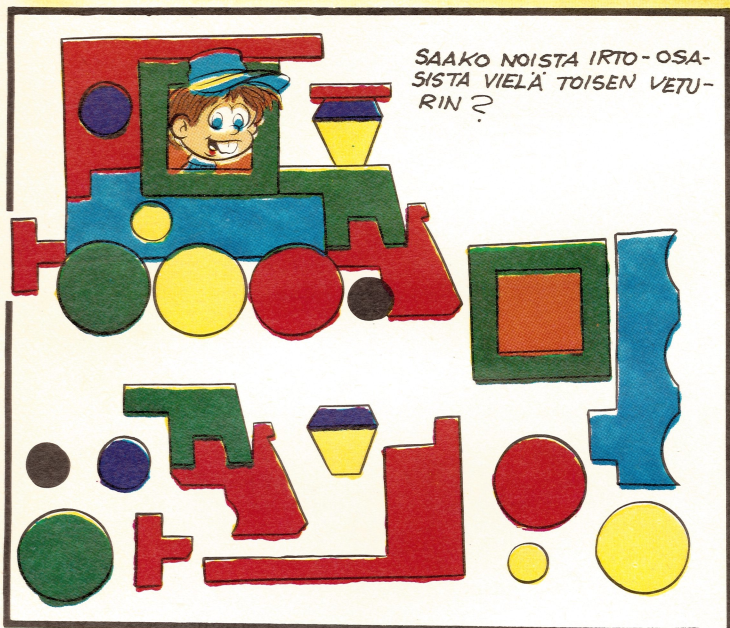

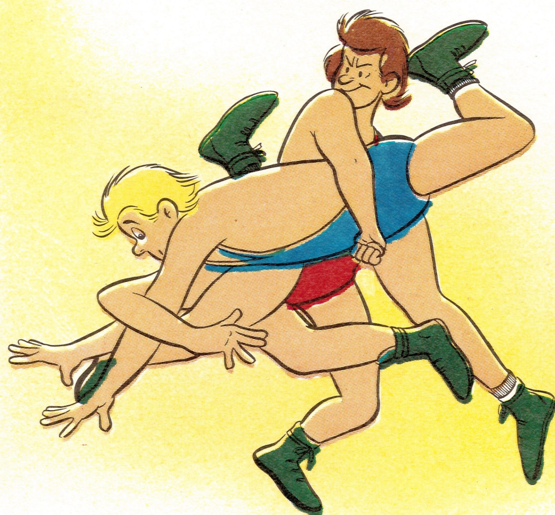
Sequence

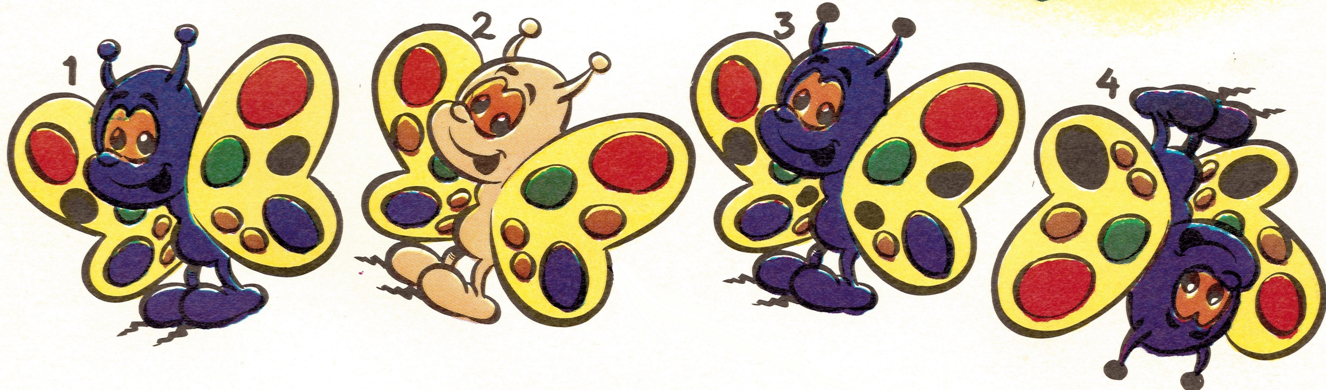

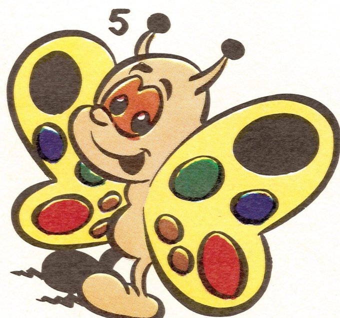

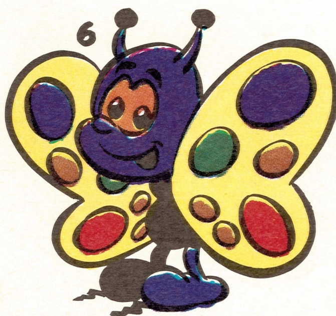
ETSI VIRHEET

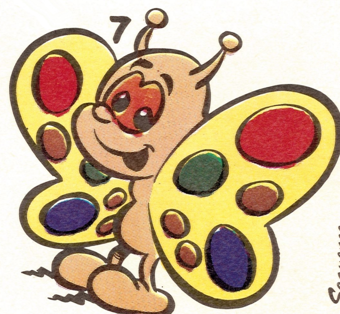

TÄSSÄ ON 7 PERHOSTA, MUKANA IDENTTISET KAKSOSET PIRJO JA PELLERVO.
MISSÄ OVAT PIRJO JA PELLERVO?

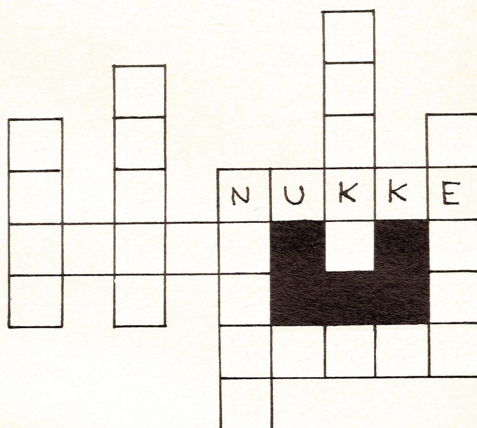

Sequence

RISTIIN RASTIIN

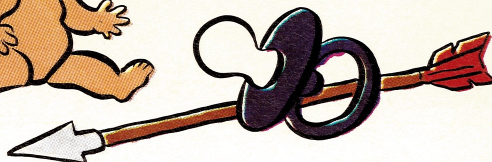
Mieti, mitä kuvat esittävät. Sijoita sitten sanat sopivasti ruudukkoon, niin että ne täydentävät toisiaan. Pysty- ja vaakasuoraan. Ensimmäinen sana on malliksi jo valmiina. Muusta varmaan selviätkin. Kun olet valmis, kurkista sivulta 30, menikö oikein.

10 SANARISTIKKO

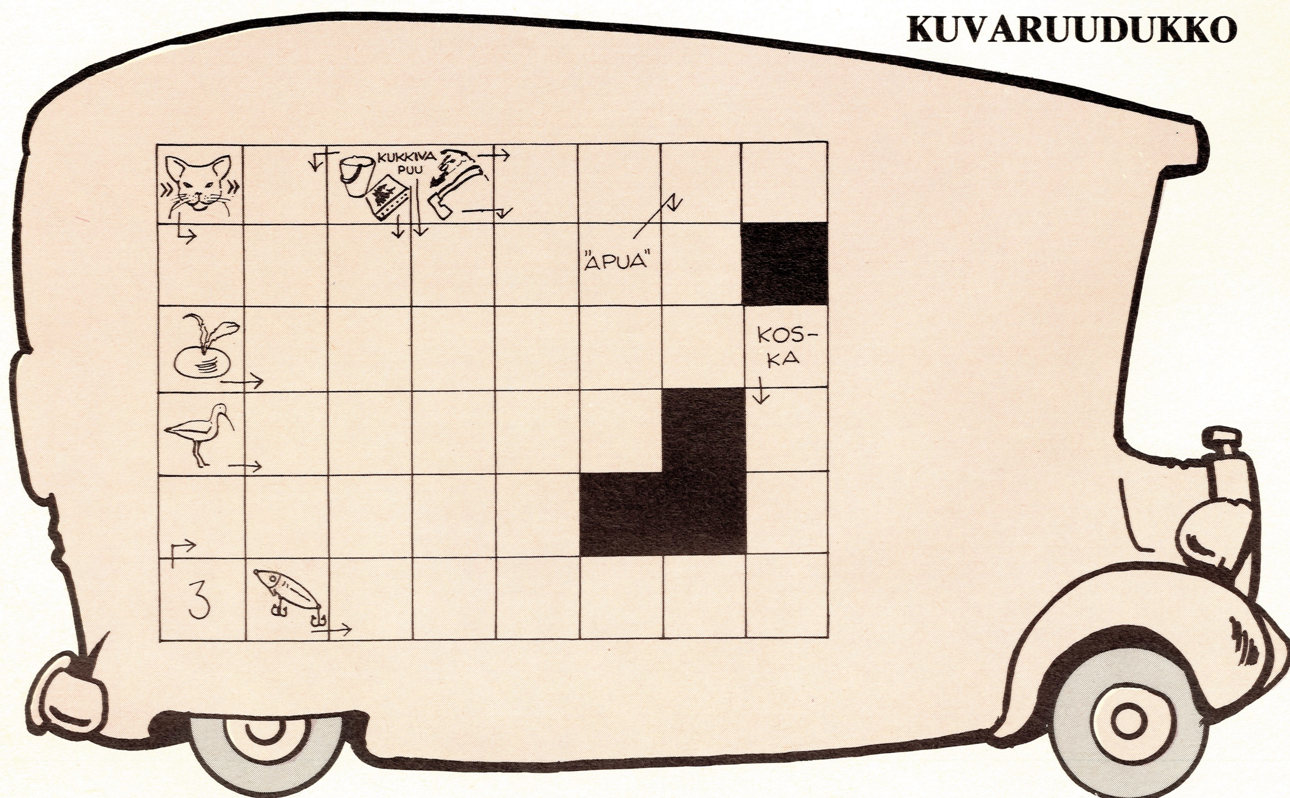

KUVARUUDUKKO

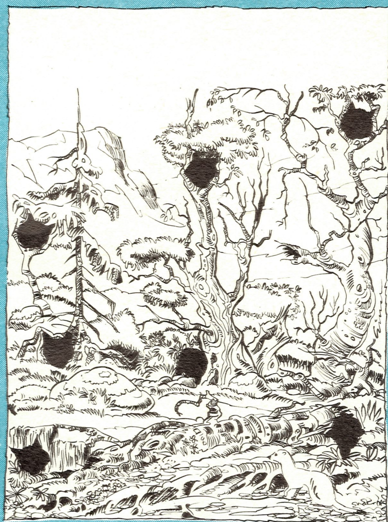
Ratkaisut voi tarkistaa sivulta 30.

VEKKULIN MAALAAMO

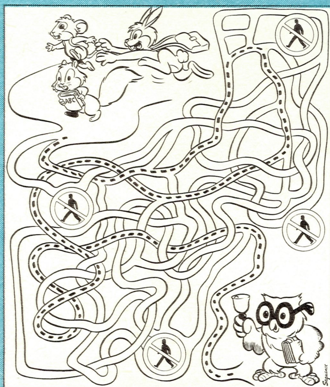
Vekkulin perhe on tässä harrastamassa autourheilua. On aurinkoa, on kesää, on iniseviä itikoitakin. Ihanaa!
Lisää väriä kuvaan, niin saat oikean taulun!

OIKEAT VASTAUKSET

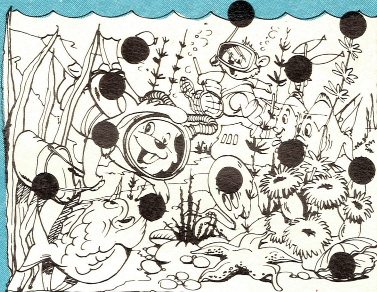
Sivu 2
Etsi ilvekset

Sivu 6
Vääränrahantekijä
Numero 3 on aito.

Sivu 7
Koulutie

Sivut 16—17
Savujuttua
1 Hei kettu
2 Hei hei pöllö
3 Mitä kuuluu käärme
4 Kukkuluuruu kala
5 Tikan nuotio savuttaa

SIVU 24
ETSI VIRHEET

PIENTÄ PUUHAA Sivut 26—27

Kaarlolta on karannut 3 palloa.

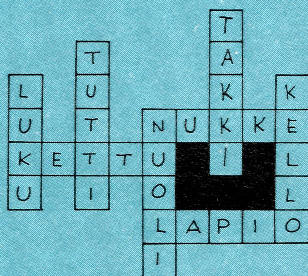

Ei, palaset eivät riitä kokonaiseen veturiin.
Piipusta puuttuu palanen.

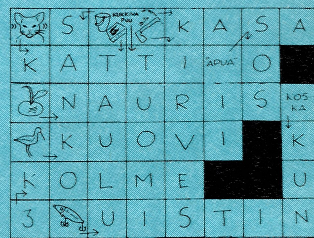

Pirjo ja Pellervo ovat numeroina 2 ja 7.

Sanaristikko

Kuvaruudukko
Sivu 28

Hei sitten!
Tavataan taas neljän viikon päästä!

Vekkuli

Julkaisija: Kirjakerho Lasten Kirjapaketti, Mestarikustannus Oy
Postiosoite: Kirjakerho Lasten Kirjapaketti, PL 124, 00121 Helsinki 12, puh. 90-649 421
Osoite: Bulevardi 14 A, Helsinki

Toimitus: Jorma Opas (vastaava)
Soile Kaukoranta
Paino: Sörmlands Grafiska Ab, Katrineholm
ISSN 0357-5152

VEKKULIN ELÄINTARHA

Vekkulin eläintarhassa saat tavata erilaisia eläimiä. Lehden jokaisen numeron viimeisellä sivulla on kuva Vekkulin eläintarhan kulloinkin esittelemästä eläimestä. Jos tahdot, voi leikata kuvan irti ja kiinnittää sen vaikka seinälle. Sillä tavalla saat piankin kokoon oman hauskan eläintarhan.

ILVES

Jalopeurat ja tiikerit ovat kotikissan suuria villejä sukulaisia. Ne asuvat lämpimissä maissa. Mutta kylmissäkin maissa, joissa on talvisin lumista, on suuria villejä kissaeläimiä, ilveksiä nimittäin.

Elää metsässä

Ilvekset ovat arkoja otuksia, niin että jos mielii nähdä elävän ilveksen, niin paras on mennä katsomaan eläintarhaan. Luonnonvaraiset ilvekset elävät metsässä. Jokaisella otuksella on suuria alueita, joita se pitää ''omanaan''. Siellä ei ole muilla ilveksillä metsästämistä. Alueensa rajat ilves merkitsee kissan tapaan pissimällä kiville tai tekemällä isommat tekoset kiven tai kannon nenään. Muut tuntevat heti hajusta, että seudulla elelee jo ilves ennestään. Muuten ilves tekee ulosteilleen ihan samat temput kuin kotikissammekin: kuopaisee päälle maata tai hiekkaa tassuillaan.

Kuin iso kissa

Ilves on näöltään kuin suuri, töpöhäntäinen ja tupsukorvainen kissa. Se painaa täysikasvuisena noin 25 kiloa. Korkeutta sillä on jopa 130 cm. Mutta häntää sillä on vain 20 cm. Hienosti täplikäs turkki on harmaanpunainen talvella ja kellanharmaampi kesällä. Hännänpää on musta, samaten ne pienet korvantupsut.

Kun ilves kiukustuu, se sähisee ja köyristää selkäänsä aivan samaan tapaan kuin kotikissakin, mutta se kyllä näyttää vähän vaarallisemmalta. Ja kun se on hyvällä tuulella, se kehrää.

Kaksivuotiaana äidiksi

Kun naaras on kaksivuotias, se voi saada pentuja. Isä on yleensä vähintäin kolmivuotias. Pennut syntyvät keväällä. Poikueessa on 2—4 pentua. Pesä on usein kolossa kivilohkareen tai suuren kannon alla. Parin kuukauden ikäisinä pennut rupeavat kulkemaan emon mukana sen pitkillä vaelluksilla. Silloin emo opettaa pentujaan pyytämään itse saaliinsa.

Ilves on petoeläin

Ilves syö toisia eläimiä. Enimmäkseen se pyytää hiiriä, jäniksiä ja maassa pesiviä lintuja. Useimmat petoeläimet tappavat vain eläimen päivässä ja vain silloin kun ne ovat nälkäisiä. Mutta kun ilves yhyttää lammaslauman, se saattaa tappaa useampia lampaita kuin se tarvitsee. Sen takia maanviljelijät eivät useinkaan pidä siitä, että ilves asustaa heidän tilansa lähistöllä.

ILVES

VEKKULIN ELÄINTARHA